

Ook dit jaar, 2012, hebben wij als adviescommissie van de stichting Beeldentuin Suëstra de dit jaar in de beeldentuin Suëstra geëxposeerde werken bekeken en beoordeeld. Hieronder volgt ons advies aan de stichting over een mogelijk aan te kopen kunstwerk. Daarnaast willen wij ook enkele andere aspecten belichten die in onze ogen van belang zijn.

1. Als eerste merken wij op blij verrast te zijn over de kwaliteit van de tentoongestelde beelden: in vergelijking met de vorige editie 2011 is sprake van een sterke expositie met kwalitatief goede en mooie beelden. In dit verband is het spijtig dat de financiële middelen ertoe nopen dat slechts één beeld kan worden aangekocht.

2. Het vorige punt betekende dat het voor ons extra moeilijk was om een juiste keuze te maken. Wij hebben ons daarbij niet alleen laten leiden door een kunstwerk 'sec', maar ook geprobeerd de doelstelling van de stichting verder inhoud te geven. Immers, het doel was en is om binnen 10 jaar tijd een gevarieerd eindresultaat – te bereiken in 2013 – tot stand te brengen. Dit betekent dat ook dit aspect duidelijk in de afweging is betrokken.

Tegen die achtergrond is onze keuze gevallen op het beeld 'Kiemkracht' van Tycho Flore uit Sint Geertruid. Het beeld kenmerkt zich door een eigentijdse en krachtige vorm welke optimaal tot zijn recht komt in een bij de vormgeving passende materiaalkeuze: hardsteen. Rondom de sokkel is een tot de verbeelding sprekende tekst aangebracht. Het beeld nodigt uit tot aanraking, wat het mooie gepolijste oppervlak van de vorm alleen maar ten goede zal komen, vooral in het 'aibaarheidsgehalte'.

Dit beeld onderscheidt zich in hoge mate van de andere beelden in deze beeldentuin, is vandalisme-bestendig en vormt een krachtige toevoeging aan de beeldentuin.

Met betrekking tot de plaatsing merken wij op dat dit gedeelte van de beeldentuin zich prima leent voor dit beeld. Het is te overwegen het beeld los te laten komen van de ondergrond: de sokkel zou dan kunnen rusten op 2 ongeveer 10 cm (afhankelijk van het al dan niet handhaven van de grondplaat) hoge dwarsbalken waardoor er minder gras/groen-aanslag zal zijn op de sokkel en de aangebrachte tekst daardoor beter leesbaar blijft [website here](#).

3. Verder heeft de commissie ook stil gestaan bij het vorig jaar aangekocht beeld van Roger Cremers, genaamd 'Schaem' (dat een kopie voorstelt van een oude preekstoel die ooit is gebruikt in de monumentale Amelbergakerk). Wij zijn niet te spreken over de wijze waarop dit beeld nu is geplaatst, waarbij overigens niet duidelijk is of deze plaatsing een definitief karakter heeft. (Gelet op de gebruikte, beschadigde grondplaat, gelegd op straatklinkers, vermoeden wij dat dit een tijdelijke oplossing is). In ieder geval zijn wij van mening dat het kunstwerk vele malen beter tot zijn recht zal komen wanneer de voet van de preekstoel op een zuil wordt geplaatst, dusdanig dat preekstoel en baldakijn zeker 1 meter hoger worden aangebracht. Overigens kunnen wij ons vinden in de maatvoering waar het gaat om de verhouding tussen de eigenlijke preekstoel en het baldakijn.

Wij hopen van harte dat het bestuur ons advies hierover opvolgt, omdat de huidige plaatsing het kunstwerk niet ten goede komt.

4. Tenslotte wil de commissie nu al aangeven dat wanneer in 2013 de beeldentuin wordt overgedragen aan de gemeente Echt-Susteren ervoor moet worden gewaakt dat de aangekochte beelden als collectie bij elkaar blijven, ze zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.

Deze beeldentuin is namelijk een uniek gegeven en moet in zijn totaliteit worden gezien als 'Gesamtkunstwerk' dat niet deels mag worden 'geamputeerd'. Bovendien vormt de tuin steeds meer een aanwinst voor dit stukje Oud-Susteren, dat gedomineerd wordt door de oude Amelbergabasiliek. Het is tevens wenselijk lokaal, regionaal wellicht provinciaal meer ruchtbaarheid te geven aan deze kwalitatief hoogstaande collectie kunstwerken.

Wij adviseren nu reeds om het als zodanig in stand laten van de beeldentuin t.z.t. nadrukkelijk in de onderhandelingen met het gemeentebestuur mee te nemen.

Susteren, 5 september 2012

De jury,

Yvonne Mostard | Erik Kierkels